

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 10.346 van 12 maart 2014
in de zaak A. 211.621/XIV-35.470**

In zake : XXXXXX
 in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger
 van haar minderjarige kinderen
 XXXXXX
 XXXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Julien Hardy
 kantoor houdend te 1400 Nijvel
 rue des Brasseurs 30
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 11 februari 2014, strekt tot de
nietigverklaring van het arrest nr. 116.740 van 10 januari 2014 van de Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 17 februari 2014 aangekomen ter
griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde
wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit
van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen,
vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op
12 januari 1973.

Artikel 1, A, 2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status
van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, heeft geen rechtstreekse werking

in het Belgische recht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is een administratief rechtscollege dat jurisdictionele beslissingen uitspreekt waarop artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, (Vreemdelingenwet) niet van toepassing is. Verzoekster voert de schending aan van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, doch zonder uiteen te zetten op welke wijze het bestreden arrest deze bepaling zou hebben geschonden. Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt in het bestreden arrest dat de informatie die verzoekster bij haar verzoekschrift voegt en heeft neergelegd per aangetekend schrijven, niet vermag afbreuk te doen aan de landeninformatie zoals opgenomen in het administratief dossier. Verzoekster voert in het eerste onderdeel van het enige middel onder meer aan dat “uit het verslag van de Ministerie van Buitenlandse Zaken geenszins (kan) worden afgeleid dat de uitvindingen en informaties betreffende de prevalentiegraad van FGM in Guinee die in dat verslag worden uiteengezet zich uitsluitend op dat enquête van 2005 baseren” maar dat er “uitdrukkelijk (wordt) verwezen naar ‘alle geraadpleegde bronnen’” en dat de stelling dat de informatie van de commissaris-generaal gebaseerd is op recentere informatie en conclusies niet correct is nu het verslag van het Ministerie van Buitenlandse Zaken dateert van maart 2013 en steunt op bronnen van 2005, 2006, mei 2012 en januari 2013. Verzoekster betwist echter niet dat het prevalentiecijfer dat in de informatie van de commissaris-generaal wordt gehanteerd zo goed als gelijk is aan het cijfer dat in haar eigen informatie naar voor komt, respectievelijk 96% en 95%. Uit het administratief dossier blijkt bovendien dat de Subject Related Briefing Guinée “Les Mutilations Génitales Féminines (MGF)” dateert van mei 2012, met updates in augustus 2012, september 2012 en april 2013. Verzoekster maakt dan ook niet aannemelijk dat het bestreden arrest de bewijskracht van de door haar aangebrachte informatie zou hebben miskend. In tegenstelling tot wat verzoekster nog aanvoert, vindt de vaststelling dat er een terugval is van het aantal besnijdenissen in Guinee wel degelijk steun in het administratief dossier. In de mate dat verzoekster tracht aan te tonen dat de informatie in het administratief dossier niet strookt met de informatie die zij heeft aangebracht, raakt haar uiteenzetting de grond van de zaak terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden.

In het tweede onderdeel van het enige middel voert verzoekster aan dat haar etnische afkomst niet in overweging werd genomen om de vrees voor en het risico

op FGM te beoordelen. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt echter niet dat zij haar etnische afkomst heeft aangevoerd als een bijkomende factor voor de beoordeling van het risico op besnijdenis doch enkel als een afzonderlijke vervolgingsgrond waarop op pagina 12 van het bestreden arrest wel degelijk wordt ingegaan. Verzoekster maakt geen schending van de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen aannemelijk, noch toont zij een schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 en van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

In het derde onderdeel van het enige middel betoogt verzoekster dat het risico op ernstige schade voldoende geïndividualiseerd is nu zij heeft aangetoond dat 96% à 100% van de meisjes die zich in dezelfde situatie als haar dochter bevinden, besneden worden en die individualisering voortvloeit uit hun etnische afkomst, het feit dat zij zelf besneden werd en zij ongeschoold en zelfs analfabeet is. Al die elementen werden reeds in het bestreden arrest onderzocht en beantwoord zodat verzoekster met haar uiteenzetting in wezen een nieuwe feitelijke appreciatie beoogt. De Raad van State is als administratieve cassatierechter echter niet bevoegd om in de beoordeling van de feiten te treden.

Het enige middel is in die mate, en voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond. Om de hoger uiteengezette redenen dient niet te worden ingegaan op het verzoek om een prejudiciële vraag te stellen aan het Hof van Justitie.

B E S L U I T :

- 1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.**
- 2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.**

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op twaalf maart tweeduizend veertien door:

Carlo Adams,	wnd. kamervoorzitter,
	staatsraad,
bijgestaan door	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams